

i hans Betragtning af Fæstelovgivningen. De Rige troer man maaskee at jeg har en særlig Sympathi for? Men den ærede Rigsdagsmand veed, at der neppe er nogen Sag, der vedrører materielle Spørgsmål, som jeg har interesseret mig mere for end for Indkomstskatten, og har den ærede Rigsdagsmand mærket, at der iblandt Rigmænd har været særdeles Interesse for den? Den ærede Forsamling maa have mig undskyldt, at jeg saalænge har talt om mig selv, men den ærede Rigsdagsmand angreb mig, og jeg maatte vise, at han var paa Vildspor. Altsaa hans Exempel og mit Exempel vise, at man ikke altid vil stemme, naar man sidder i en Forsamling, paa den Maade, som maaskee Mange maatte være tilbøjelige til at troe, naar de høre de Skilbringere, der udsendes iblandt Folket. Man kan meget godt jevnt og roligt afgjøre Sagerne, uden altid at bæres af stærke særlige Interesser.

Dam: Der er naagtet den meget udførlige Drøftelse, som er bleven det foreliggende Udcast tildeel, dog idetmindste et Forhold, som endnu ikke er blevet omtalt her i Thinget; der har heller ikke været nogen Bestemmelse derom i den hidtil gjældende Forordning af 13de August 1841, og det er maaskee af den Grund, at det ikke er kommet paa Bane. Da jeg imidlertid troer, at det er et Forhold, som ialtsald bør henføres under denne Lov, skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden derpaa. Jeg sigter her til den Maade, hvorpaa Amtsrådsmøderne skulle afholdes, nemlig om de skulle være offentlige eller hemmelige. Man vil maaskee hertil kunne sige, at dette helst bør henvises til Vedtægter, og man kan ogsaa sige, at det kommer an paa de stedlige Forhold, om Localiteterne tillade det. Hvad nu den første Indvendning angaaer, skal jeg tillade mig at paastaae, at det vist ikke vil være rigtigt, hvis man i og for sig har den Erkjendelse, at det vilde være rigtigt, at de vare offentlige, da at lade locale Forhold være de afgjørende. Til Støtte for Rigtigheden af min Paastand troer jeg at kunne paaberaabe mig Erfaringen. Jeg skal dog ikke gjøre det uden Nødvendighed. Den Indvendning, der skal hentes fra Stedligheden, troer jeg heller ikke har nogen Betydning, da der nu er indrømmet

Amtmanden en saa forholdsmaessig stor Sum til Repræsentation, at der maa kunne være de fornødne Midler tilstede i saa Henseende. Jeg skal altsaa tillade mig at henlede de ærede Medlemmers og navnlig det vorbende Udvalgs Opmærksomhed paa dette Forhold. — Da jeg har Ordet, vil jeg ogsaa udtale mig om mit Forhold til Loven i Almindelighed. Jeg kan sige, at jeg ikke nærer videre Frygt for, at den skal have skadelige Følger, endskjøndt jeg er fuldkommen overbevist om, at den i Forløbet ikke vil vinde almindelig Tilfredsstillelse. Et af de Punkter, som jeg navnlig er imod, er det, der vedkommer Repræsentationen og Valgmaaden, og det er unegtelig et af de allervigtigste. Jeg gaaer ud fra, at den eneste sande og berettigede Repræsentationsmaade er den efter Folketallet. Man kan ikke opstille nogen anden, hvis man vil gaae frem efter Principer, og jeg troer, at det første af alle Principer er det, at man skal gaae frem efter Principer. Det har man ikke gjort i § 2. Man opstiller der en Valgmaade for Repræsentationen, som ikke passer overalt. Jeg er imod den, fordi der er saa stor Forskjel imellem Forholdstallet i Kjøbstæderne og i Landkredsene. Det varierer mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{6}$ eller med andre Ord indtil det Dobbelte, og det forekommer mig, at det er en Forskjel, der er saa stor, at den maa tages i Betragtning. Jeg har ogsaa imod, at der opstilles en forskjellig Valgmaade for Kjøbstæderne og for Landet. Det forekommer mig, at Lovudkastet herved paa en Maade modarbejder sig selv eller sit eget Formaal, som skal være at frembringe saa meget Fællesskab som muligt imellem Formaal og Anskuelse; men det er naturligt, at den Forudsætning, hvorfra man gaaer ud, og de Anskuelse, man hylber, ogsaa ville have nogen Indflydelse paa Stillingen i det Hele taget og saaledes ogsaa gjøre sig gjældende med Hensyn til Interesserne i en Grad, der ikke i og for sig er strengt berettiget. Det glæder mig meget, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) har været saa opmærksom at imødegaae min ærede Ven Rigsdagsmanden for Bornholms 1ste Valgkreds (Rosob) med Hensyn til det Erfaringsvidnesbyrd fra Bornholm, som min ærede Collega har frem-